

Krampuszok alkonya.

Mikulásesti tréfa egy felvonásban.

Irta: *Várdótfalvi Salamon László.*

Szereplők: *Apa. Anya. Rozó. Panni. Ili. Öcsi. Mica.*

Első jelenet.

Szín: Gyerekszoba. Egy kisebb szekrény a közönséggel szemben. Kis asztalka a balsarokban és két szék. Balról színpadra ablak festve.

Rozó, Panni, Ili. (Nagyobbacska leányok.)

Rozó: Gyorsan lányok! Már erősen esteledik! Gyérünk öltözni!

Panni: Jaj, most jut eszembe... A szárnyamban a drót eltörött...

Rozó: Annyi baj legyen! Viszünk erős fonalat és összekötjük.

Ili: Rozókám! Ezek a fiúk már megint rosszban törik a fejüket! Gyónra fogják ijeszteni azt a két kis csöppséget, mint tavaly...

Rozó: Azt merjék csak! (Körülnéz.) Az ám! Hol van Micurka, meg öcsi?

(A szekrényből egy vékony gyerekhang: elbújtunk.)

Rozó (fülelve): Hallottátok?

Panni: Igen! Valaki beszélt a szekrényben...

Rozó (összezsapja a kezét, a szekrényhez siet. Kinyitja az ajtaját. Becsodálkozik) Hát ti mit csináltok itt?

Második jelenet.

Öcsi. Mica: (Háromévesek. A szekrényben kuksolnak.)

Mica: Elbújtunk! Totyi mondta, hogy bújjunk el! Féülünk a krampuszoktól...

Öcsi: De féülünk ám! Tavaly Mikuláskor bekormozták az arcunkat, ránk öltögették a nyelvüket és meg akartak nyúzni...

Rozó: Ó kis csacsik! Gyertek csak ki!

Öcsi: Olyan nincs!

Mica: De nincs ám!

Öcsi: Amig apácska és mama haza nem jönnek, nem megyünk ki! (Mérgesen.) Csukd be az ajtót! Tudod!?

Ili: Micurka! Öcsike! Tudjátok mit hallottunk az iskolában?

Mica (gyanakodva): Ugyan mit?

Ili: A Mikulás bácsi az idén már nem visz magával krampuszokat! Angyalkák kísérik! A krampuszoknak tilos ezentúl Mikuláskor felszökni a Földre...

Öcsi: Nem esaptok be?

Rozó: Nem nem! A Mikulás bácsi tulajdonképpen Szent Miklós püspök! Öt nem kísérgethetik ronda ördögfiókák! A Jézuska nem engedi tovább ezt a botrányos dolgot!

Öcsi: Honnan tudod?

Rozó: A tisztelendő bácsitól...

Panni: A kedvesnővér is így mondta...

Rozó: Nem szeretnétek látni a Mikulás-bácsit, meg az angyalkákat?

Mica: Szeretnénk! Milyenek azok?

Öcsi (mérgesen): Ne állj szóba velük Mica! Nagyok! Becsapnak!

Mica: Hallgass Totyi!

Öcsi: Nem hallgatok! Én ugyan ki nem megyek a szekrényből...

Rozó: Totyikám! Az olyan szép lesz! Itt fognak elmenni az ablak előtt. A Mikulás-bácsinak gyönyörű fehér palástja lesz és aranyos püspöksüvegje, meg pásztorbotja...

Öcsi: Juhokat is hajt?

Panni: Á! Ugyan hová gondolsz Totyika? Két angyalka fogja kísérni...

Mica: Igen! Jaj az nagyon szép lehet!

Ili: Igen, igen és majd a Mikulás bácsi benéz az ablakon. Ha azt látja, hogy a szobában vagytok és jól viselitek magatokat, akkor éjszaka újra eljön és tele tömi a cipőteket cukorral, dióval, mogyoróval...

Rozó: De ha belebújtok a szekrénybe, akkor azt fogja gondolni, hogy itt nincsenek gyerekek és nem jön el éjszaka. Akkor nem kaptok cukrot! Nem fogtok a cipőtekben semmit se találni reggel...

Öcsi (Micához): Te Mica!

Mica: No?

Öcsi: Kimenjünk? Megnézzük?

Mica: Gyerünk! (Kimásznak a szekrényből.)

Öcsi: Az ablak alatt megy el?

Rozó: Igen Totyika! (Titokban int Panninak és Ilinek.) Öltözni gyorsan!

(Panni. Ili elsurranak.)

Mica: Sokára mennek el?

Rozó: Pár perc múlva! Álljatok a székre és úgy nézzetek ki! (A két széket az ablakhoz teszi, Öcsit, Micát rájuk állítja, azután ő is elsiet.)

Öcsi: Mica! Az ablak fele az enyém! Te a másik felén nézel ki!

Mica: Jól van na — híres szopidani! — csak irigykedj! (Néznek kifelé.)

Öcsi: Mit látsz?

Mica: Havat!

(Nagy láncésörgés az ablak alatt. Öcsi, Mica villámgyorsan és némán lemásznak a székről.)

Mica: Láttad?

Öcsi: Láttam! A krampusz volt! A lányok hazudtak! Bujjunk el gyorsan! (Szaladnak a szekrényhez.)

Harmadik jelenet.

Kami majd *Vili:*

Kami: (Nagyobb kamasz. Krampusznak öltözve, bekormozott arccal, láncot csörgetve besurran balról. A gyerekek elé

ugrik, fintorokat vág és a két kicsi arcát bekormozott tenyerével simogatja.)

Öcsi. Mica: (Rémülten ordítanak és szaladnak a szekrénybe. Berántják maguk után az ajtót. Odabenn tovább bömbölnek.)

Vili: (Valamivel kisebb Kaminál. Balról besiet. Öltözete mint Kamié. Kiabál.) Kamavimi! (Krampusznyelven beszélnek.)

Kami: Mivit avakavarsz?

Vili: Kivi kavapsz avapuvukávátovól, hava ava kiviesivikevet ivijevesztgeteved! Evez tivilovos!

Kami: Mavajd havazudovok! (A szekrényhez megy és dörömböl. Dörögve beszél.) Irgum burgum brumm, brumm, brumm! Gyertek csak ki brumm, brumm, brumm! Hoztam nektek szenet, virgácsot!

(A két gyerek a szekrényben ordít.)

Vili (Kiáltva): Kamavimi!

Kami: (Csúfalkodva Vilire ölti a nyelvét.)

Vili: (Szó nélkül végigvág Kamin a kezében lévő láncsal.)

(A két krampusz egymásnak esik és némán dögönyözik, püfölik egymást.)

(Kiáltás az ablaknál kívül. Rozó hangja: Megálljatok krampuszok! Lesz nektek ezért nemulass!

Kami: Vili: A hangra abbahagyják a küzdelmet és az ablakhoz rohannak. Néznek kifelé.)

(A lányok odakinn kacagnak.)

Kami: Teve: Ava látványovok! Fevel vavannavak övöltözve!

Vili: Gyeverüvünk! Havajivigáváljuvuk meveg övőkevet!

Kami (Vilihez súgva): Jó... de mondok mást is... A lányokra fogjuk, hogy ők ijesztették meg Öcsit és Micát!

Vili (visszasúgva: Kitűnő eszme! Gyerünk! (Elszaladnak balra.)

(A szekrényben elcsendesednek a gyerekek.)

Negyedik jelenet.

Apa. Anya: (Utról jönnek. Csomagokkal.)

Anya: Ugy látszik jóba foglalták magukat....

(Balról kívülről mérges visongás, kiabálás hallatszik.)

Apa: (Gyorsan az ablakhoz lép. Elképedve.) Ó a gaz nációk! Nézd meg kérlek!

Anya: (Az ablakhoz siet.) A haszontalan betyárok! És még a lányok is! (Megkopogtatja az ablakot és mérgesen kiált ki.) Gyerekek! Gyerekek Azonnal bejönni!

(Kívül a zaj megszűnik.)

Apa: (Mérgesen.) A fülüknél fogva hozom be őket! Ilyen disznóságot! Amikor a leghatározottabban megtiltottam minden krampuszos komédiát! (Elsiet balra.)

Anya: De hol van a két kis csöppség? Azok is közöttük lennének? (Vizsgál ki az ablakon.) Vili... Kami... Rozó...

Hát az a másik kettő? Hja... az a Pannika, meg az Ilike!
Ezek is jobban tennék, ha otthon csücsülnének és nem
hancúroznának itt a fiúkkal késő este...

Ötödik jelenet.

Apa: (A fülénél fogva hozza be a két kapálódzó krampuszt és a sarokba lóditja őket.) Mars, mars a sarokba!

Rozó, Panni, Ili: (Zavarodottan jönnek be Apa után.)

Anya (Szigorúan): Lányok! Mi dolog volt ez? Hancúrozni, visongatni éjszakának idején a kertben?

Rozó: Drága Mama, a fiúk megtámadtak bennünket...

Kami: Igen... mert felöltöztek Mikulásnak...

Vili: ...meg angyaloknak és (gúnyosan) olyan csinosak voltak, hogy agyonra ijedt tőlük Totyika, meg Micurka!

Rozó (elhülve): Nahát! Ezt az oreátlan hazugságot!

Panni: Ilyet állítani szemtelenség!

Ili: Ezt nem hittem volna! Még hogy ijesztgettük volna a kicsiket?

Rozó: Igen ám...ők! A fiúk! Benéztünk az ablakon! Itt verekedtek a szobában!

Kami: Hazugság! A szobában ők voltak! Mi az ablak alatt huzgáltuk a láncot!

Apa: (Ezalatt a szekrény tetejéről levesz egy nádbotot és egy praktert.) Szép kis kompánia! Már most melyiknek higyjünk?

Rozó: A fiúk voltak! Tessék elhiinni...

Anya: Nem tételezhetek fel leányokról ekkora elvetemültséget...

Kami: A lányok voltak! Tőlük rémültek meg a kicsik!

Vili: Igen, igen! Krampuszoknak nézték őket!

Anya: (Türelmetlen aggodalommal.) De hol van a két csöppség?

Rozó: Bizonyosan a szekrényben...

Anya: (Benéz a szekrénybe.) Ó! Itt alszik a két ártatlan! (Kiemeli Micát.) Az arcoeskája csupa korom...

Rozó: (Kiemeli Ösít.) A Totyika arca is kormos...

(A két krampusz szurkolva nézi a dolgok változását.)

Apa (villámgyorsan fülönfogja Kamit): Mutasd a tenyeredet!

Kami (kétségbeesetten): Jaj, jaj! Nem én voltam! (Hátamögé dugja a kezét.)

Apa (elkapja Kami tenyerét. Nézi.): Kormos a tenyered gazember!

Anya: Ezé is kormos!

Apa (nadrágolja Kamit): Nesze, nesze!

Anya (porolja Vilit.)

(A két krampusz ordít és rugkapál.)

(A lányok tapsolnak.)

Rozó (kacagva tapsikol): Krampuszok alkonya!

FÜGGÖNY.